AMBROSIUS MEDIOLANENSIS
2. Hälfte 12. Jh. Seite 22r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36493
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

libidine caro s. Atq; utinã caro s. & ñ etiã equi ad hinnientes. qãm
quit ad uxorẽ pximi sui ad hinniebant. Rogat g̃ qui de cetionẽ aiẽ
suẽ sentit ad pauitũ usq; euiuato. ut uiuificet sẽdm uerbũ di. qd ani
mas ad se trahit quasciũq miseratiõe sui cupiens liberare abducẽ a tris.
Vuiuificat aũ aiã g̃ uias ambulat x̃. peccõ mortua dõ uiuens. ita ut
mors peccati dñatũ in ea habẽ p̃ hoc ñ possit. postea q̃m sepulta cũ
xpo iustificata ẽ a peccõ. S; q̃ iustificari cupit uias suas. ante pnunq
et. I dõq; sedõ usu dicẽ. Vias meas pnuntiaui & exaudisti me. doce
me iustificationes. t. Pulchro ordine ad iustificationes di puenienduũ
putat. ut peccã sua p̃mũ fateat. Sic enĩ docem̃ & alibi. Dic iniqta
tes tuas. ut iustificeris. Itaq; debem̃ scire. qd sit uias meas ambula
re hominẽ. & uias dj. Qui facẽ uoluntatẽ carnis & uiuit sẽdm secpis
centias mundi hui̇. hic uias suas ambulat quib̃ delectat̃ & gaudet.
Qui aũ facẽ uenit uoluntatẽ patris sui q̃ in celis ẽ. cui̇ cib; ẽ ut manda
tũ di complcat. q̃ ñ querit qd sibi uoluntatis sit. si quid placeat
dõ. ille uiã dni pgat. illã uiã quẽ ait. Ego sũ uia. ueritas & uita. Vides
g̃ qa ille uiuit sẽdm ubũ di. qui uiã ambulat x̃. I pse etiã dns ds i
deuteronomio docet quom̃ inuis ss ambules dicens. Et ne istt qd dns
ds petit ait. ñ ut timeas dñm dm tuũ & ambules in uiis eius & diligas
eũ. & seruias dño dõ tuo ex toto corde tuo & ex tota aiã tua. & cus
todias mandata eius & iustitias eius. Liquet g̃ alias cẽ carnis uias.
alias di. & si quis uelit ambulare uias di. et pri cẽ uias carnis & cor
poris & sectaris sapientiq; desterendas. Relinquens eas itaq; dauid p
nunciat. & ap dm ñ tacet. Confitet errores. ñ negat lapsus. Simile
illi dicẽ hoc. adnunciabo aduersus me iniqtatẽ meã dño. Si enĩ accu
sauerit se iust. uocẽ paratq accusatoris exclusit. qui solet coacerua
re peccã. & unicuiq; exaggerare flagicia. Obstruit g̃ os eius. qui ipse
de se fuerit an̄ confessus. & pstruit uenia confitentis. In uerecundia ex
cusat reũ. pudor suũ actorẽ accusat. Qui enĩ sua delicta ñ tacuit
uidet̃ in se doluisse qd fecẽ. in diabolo pdidisse qd sua sit. I dõq;
ait scriptã. Iustus in exordio sermonis accusator ẽ sui. Qui se ac
cusat & si peccator sit. iust. cẽ incipit. qa nec sibi parcit. & di ius
ticias confitet. quẽ putat latere mch̃ posse. Vtinã adã se p̃ius accu
sare quã celare uoluisse. S; ñ satis ẽ ut confitam̃ errorẽ. uerũ etiã
si corrigi uolum̃. ad nõ postulem̃ ut iustificationes suas doceat
nos. ne postea errare possim̃. A dnõ g̃ doceri petit. qa unus ẽ ma
ister nr̃ ut ait xpe. Nec ociose hoc petit. ñ enĩ beat̃ ille quẽ